

Beseda urednice

V pričujočo monografijo je vključena večina znanstvenih in strokovnih prispevkov, ki jih je profesor Evald Koren objavil za časa življenja, vključno s skripto *Zola in teorija naturalističnega romana*, ki jo je izdal interno, kot študijsko literaturo. Knjiga je tematsko razvrščena na tri smiselno zaokrožena poglavja, v katerih si sestavki sledijo po kronološkem redu objave; iz te razporeditve je zlahka razvidno, v katero smer so se razvijali avtorjevi raziskovalni interesi.

Zaradi enotne podobe knjige so prispevki rahlo oblikovno prirejeni (oznaka razdelitve poglavij znotraj njih, sprotne opombe namesto končnih), prav tako sta v besedilih večinoma poenotena ortografski zapis imen in tipografija (upoštevanje diakritičnih znamenj, zapis naslovov del in časopisov ter citatnih besed v kurzivi), le deloma pa smo spreminjali bibliografski aparat, ki mu je avtor posvečal veliko pozornosti. Ker prispevki obsegajo časovno obdobje skoraj štiridesetih let, nosi pač tudi ta, skupaj z načinom citiranja, sledove svojega časa. Prav tako nismo posegali v avtorjev slog; popravili smo le nekatera redka zatipkana mesta in še redkejše stvarne napake ter v opombah pod črto prevedli citate v francoščini in nemščini, saj poznavanje teh dveh jezikov danes ni več nekaj samoumevnega.

Hoditi po robu med tem duhom časa in spreminjajočimi se založniškimi standardi ter kolikor toliko zadovoljivo urediti spise avtorja, ki je slovel po izjemni natančnosti, je seveda kočljiva naloga, in edino zadoščenje lahko najdemo v dejstvu, da so zdaj naposled na enem mestu zbrani doslej »skriti«¹ prispevki, raztreseni po revijalnem tisku. Razvojni lok avtorjevega zanimanja se pne od prvotne osredotočenosti na naturalizem, ki jo je spremljalo vztrajno ukvarjanje s temo Antigone, k vprašanju primerjalne književnosti kot stroke in njenega položaja znotraj literarne vede, in prav v iskanju odgovora na ta vprašanja so se mu kot nekakšna niša odprla področja prevodoslovnih, retoričnih in verzifikacijskih študij, s katerimi se je – z nezaslišano akribijo, bi lahko rekli – ukvarjal v zadnjem obdobju svoje znanstvene poti.

Čeprav torej profesor Koren za časa življenja ni objavil knjige, pa je o tem prav gotovo razmišljal, saj si je tudi naslov – *Od Antigone do Zolaja* – zamislil sam. S to objavo mu želimo izkazati čast, obenem pa izraziti zahvalo za dragoceno zapuščino, ki jo je namenil matičnemu Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo – obsežno zasebno knjižnico z bogato strokovno literaturo. Na tem mestu se za soglasje k izidu zbornika zahvaljujemo njegovim dedičem. Prav tako se zahvaljujemo vsem sodelavcem z oddelka in s fakultete, ki so nam posredovali slikovno gradivo, objavljeno na koncu prispevkov – profesor Koren je bil namreč strasten fotograf in je s svojimi izdelki rad razveseljeval tudi kolege. Upamo, da bo knjiga na novo osvetlila avtorjev prispevek k področju primerjalne literarne vede v slovenskem prostoru.

Na koncu naj s prijaznim dovoljenjem Borisa A. Novaka, Korenovega prvega doktoranda, objavimo pesem, ki jo je leta 2010 v tematski številki revije *Primerjalna književnost* posvetil svojemu mentorju ob njegovi osemdesetletnici:

DOKTORVATER

Evald Koren je pravzaprav junak romana.
Kot pesnik bom njegov dvometrski format
na silo stlačil skozi ozko špranjo vrat
soneta. Pri njem ni ostala neprebrana

nobena stran naturalističnega tostrana,
in ni ostal neraziskán noben obrat
govorništva, noben glasovni stik, zaklad
tihega zvena pesniškega onstrana.

Ta strogi varuh forme je srž zgodovine
obvaroval za danes, da spomin ne mine.
Ta strogi pedagog nam je velikodušno

odprl široko pot v literarno vedo.
Pokazal, kaj je odgovornost za Besedo.
Zahvaljen, *Doktorvater*, velikan z otroško dušo!